

نسیت خلاص ایامنا

نسیت خلاص ایامنا
وراحت فین احلامنا
کنت دلیلی فی سکتی
وفرحة قلبی وکل دنیتی
کنت قمرۃ ف عتمة لیلک
لسانی شایلة مراسیلک
کنت عایش جوه قلبی
کنت حبی واغلی منایا

كنت لما تغيب. معايا
قسيت عليا وزاد بُكايَا
وحرام عليكِ تَنتهي الحكاية!
صعب تكتب نهايتي
وانت اصل حكايتي
حبيبي مد ايدك المس ايديا
وشوف جمال الدنيا بعينا
صُمنى يا أنا وبهواك حِسنى
بلاش من حُبك تحرمنى
اوعى فى يوم تبعد عنى

يالا حبيبي نسي اللى فات
ونقرب من تانى المسافات
ده انا قلبى فى حبك داب
ولا عُدت قادرة على الغياب
وسهم الهوى صابنى
وطبع الهوى غلااااب

